

PSC, ICV i l'enganyifa de les primàries

En el terreny fangós de les ganivetades dialèctiques entre esquerra i dreta sempre apareix com a element a discutir la suposada ?superioritat moral? de les forces d'esquerra, dites fins i tot progressistes. Un d'aquestes pedres de toc és això que se'n diu primàries. Són unes eleccions abans d'unes eleccions, de cara endins per escollir el candidat que escolliran els ciutadans. Ho fan els americans, diuen per tenir patent democràtica. És, en teoria, un exercici d'obertura i de transparència dels partits cap als ciutadans-electors. En essència és així, el problema és que molts dels que presumeixen de democràcia interna i de participació radical són els millors ?cuiners? d'aquests processos. Fet i debatut, igual unes primàries a la ?progre? que un ?dedazo? tipus Aznar.

Qui fa bandera amb més orgull d'això de les primàries és Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) ja que fa més d'una dècada que les organitza a casa seva. I tenen tota la raó en fer-ho perquè a nivell municipal ho han treballat en alguns casos. Ara bé, és com aquella fondue/olla exprés/màquina de fer suc que tots tenim per casa i que no fem servir mai. Ep, però la tenim! El reglament intern d'Iniciativa estableix que l'elecció dels caps de llista a les eleccions s'escullin a través d'un procés de primàries. En el cas més que probable (pel que diu la història en convocatòries catalanes i estatals) que únicament es presenti un candidat es convoquen igualment perquè serveixen com a ?instrument de contacte amb els ciutadans?, més enllà de la relació habitual amb la militància. Una operació de màrqueting postcomunista en tota regla, abans n'haguessin dit propaganda suposo.

Hi van haver primàries la tardor del 2006: Saura necessitava 50 avals per presentar-se, i en va reunir 301. Un èxit, sense cap altre candidat. El juny de 2004 de nou primàries: Saura aconseguí el 95 per cent del suport a les primàries d'ICV, tampoc hi ha llista alternativa. Cal anar fins la tardor de 2000 quan Saura, llavors vicepresident d'Iniciativa, va disputar el lideratge postcomunista i la candidatura a Rafel Ribó (actual Síndic de Greuges, tots ens sabem posicionar). Curiós, Saura accedeix al lideratge per primàries i durant el seu mandat d'una dècada no n'ha de fer cap més. El seu hereu, Joan Herrera (el de la bicefalia paritària amb Dolors Camats, sense rivals), igualment: el 2010 no va tenir oposició tampoc. Velles i noves tradicions.

Ah, i el PSC, no me n'oblido. Finalment (perquè ha costat) diuen que faran primàries per a les eleccions nacionals. Pagant un euro i fent signar un manifest progressista. Molt bé, però... a doble volta? Ai, no fos cas que amb una tirada no ens agradés què diuen els daus. Que no torni a passar com amb el PSC de Barcelona que es va regirar i va recolzar Jordi Hereu com a candidat en comptes de Montse Tura, llavors protegida de l'*apparatchik* socialista. Primàries sí, i tant, però ben lligades, no fos cas.